

A Biblia-kör és a Bibliaóra nem azonosak. Bibliaórán a vezető felolvassa a kijelölt szöveget és utána magyarázatot ad. Esetleg lehet kérdezni. A Biblia-körben pedig inkább a tagok aktivitásán van a hangsúly. Az órát, természetesen, mindig imádsággal és a Szentlélek segítségül hívásával kezdjük. Ilyenkor kerül sor „a szándékra” is. Mi csak röviden így mondjuk. Évekkel ezelőtt az inaszakadt meggyógyítása volt a téma. Engem annyira megfogott, hogy a négy barát, akiknek a nevét nem jegyezte fel az evangélista, még a tető kibontása árán is, de odavitte beteg barátjukat Jézus elé. Hát nekünk is fel kellene a napi imáinkat valakiért vagy valaki szándékára ajánlani. Néha már a kezdés előtt odahúzódik valaki hozzám és kéri az imát, ha valaki más még nem előzte meg. Nem csak saját szándékainkat hozzuk ide, hanem nagyobb körben is gondolkodunk. Pl. imádkoztunk annak idején a püspöki szinódus sikeréért is, az elsőáldozókért, vagy akár az építkezés sikeréért.

A Biblia-körben az az általános szokás, hogy a következő vasárnapi evangéliumokat vesszük. De mi már azt úgy két és félszer áttanulmányoztuk. A tagság és a magam részéről felmerült a gondolat, hogy foglalkozzunk mással is. Nem mintha annyira ismernénk már a négy evangéliumot, hanem a Szentírás többi részét nem ismerjük. Így Szent Pál évében logikusan vettük a leveleit, utána ott voltak az apostoli levelek és következett a Jelenések könyve. Nagy lélegzetvétel volt, de megérte! Ebben az évben az Apostolok Cselekedetei vannak soron.

Egy-egy óra menete a következő: a bevezető ima után mindenki kinyitja az előtte lévő Szentírást és megkeresi a kijelölt részt. Egyvalaki hangosan olvassa, utána 5-6 perc csend, amikor is azt próbáljuk kikeresni a sorok között, hogy ma mit üzen „nekem” az Isten, ezután sorban mindenki felolvassa az általa kiemelt mondatot, majd hozzászól, hogy milyen gondolatokat keltett benne az a mondat. Legtöbbször megkeressük a szövegben a „jóhírt” egy-egy bátorító gondolatot.

Foglalkozásaink hetente csütörtökön délután vannak fél 5-fél 6-ig. Ennek az időpontnak a hátránya, hogy a plébános atya nem tud bennünket meglátogatni egyéb elfoglaltsága miatt, hogy tapasztalataival, tudásával erősítsen minket. Létszámunk: 15. Sajnos egészségügyi okokból egy házaspár nem tud jönni, de hozzánk tartoznak. Jönnek Felsővárosból és a Derkovits fasorból. Ha a tréfának itt helye lenne, akkor mondanám, hogy Ausztráliából is t.i. ha Anni, aki tősgyökeres újszegedi, de kint él, amikor hazajön, akkor mindig megjelenik közöttünk. Vannak aktív dolgozók, friss és nem friss nyugdíjasok. Felső korhatás 93 év, de Katus néni tűzön-vízen át is eljön.

A sok-sok öröm, aktivitás mellett azért van, ami fáj is. Annyi jámbor jó lélek van itt az esti

szentmisén. A régi plébániára azért nem jöttek, mert sötét van már, amikor hazamegyünk (ez igaz), most az esti mise előtt jövünk össze, de most sem tolonganak. Ezer a kifogás: nem mondtam meg otthon (hány éve él már a Biblia-kör), még annyi dolgom van. A Szentév alkalmával Gyulay püspök úr azt prédikálta, hogy „az egyház most kinyitotta kincseinek tárát, jöjjünk, markoljunk bele”. Mi ez a kincses tár, ha nem az Isten szava, a Szentírás. Nem gondolják, nem tudják, mennyi öröm, megnyugvás van a sorokban! Milyen jó az óra végén az örvendező szemeket látni, melyek azt sugározzák, hogy mennyit kaptunk, mennyit merítettünk az Isten kincseiből, melyeket a mi számunkra készített.

Egymás iránt is igyekszünk figyelmesek lenni. Karácsony és újév között tartunk közös névnapot, szerény agapéval, de őszinte jókívánságokkal köszöntve egymást.

*Dr. Király Lászlóné*